

* ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ *

ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ

ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ

ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮ ਅਗਮੜਾ, ਅਗਮੜੀ ਕਾਰ । ਹੱਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਨਾ ਕੋਈ ਪਿੰਜਰ ਨਾ ਕੋਈ ਚਮੜਾ, ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਇਕ ਅਕਾਰ । ਮਾਲ ਧਨ ਧਨ ਮਾਲ ਨਾ ਕੋਈ ਪੱਲੇ ਦਮੜਾ, ਸ਼ਬਦ ਵਸਤ ਇਕ ਅਪਰ ਅਪਾਰ । ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਭਾਰੀ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪਲੜਾ, ਸਿਰ ਰੱਖ ਹੱਥ ਸਮਰਥ ਕਰਤਾਰ । ਲੋਕਮਾਤ ਦਰ ਦਵਾਰੇ ਅੱਗੇ ਖਲੜਾ, ਬੀਸ ਇਕੀਸਾ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸਾ ਚੋਵੀਆਂ ਅਵਤਾਰ । ਏਕਾ ਘਰ ਸਾਚਾ ਸਰ ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਮਲੜਾ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ ਚਿੱਟੇ ਅਸਵ ਸ਼ਬਦ ਘੋੜੇ ਹੋ ਅਸਵਾਰ । ਸ਼ਬਦ ਘੋੜਾ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰ । ਜੁੜਿਆ ਜੋੜਾ ਜੋਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰ । ਲੋਕਮਾਤ ਆਏ ਦੋੜਾ, ਵੇਖ ਵਖਾਏ ਮਿੱਠਾ ਕੋੜਾ, ਰਾਜ ਰਾਜਾਨ ਸ਼ਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਸਚ ਦਰਬਾਰ । ਪਵਣ ਸਵਾਸੀ ਘਨਕਪੁਰ ਵਾਸੀ ਸ਼ਾਹੋ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਨਰ ਹਰਿ ਸੱਚੀ ਸਰਕਾਰ । ਨਰ ਹਰਿ ਨਰਾਇਣ ਨਰ ਨਿਰੰਕਾਰਿਆ । ਭਗਤ ਭਗਵੰਤ ਸਾਧ ਸੰਤ ਆਦਿ ਅੰਤ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤ ਬਣਾਏ ਬਣਤ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰਿਆ । ਮਿਲੇ ਮੇਲ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੰਤ, ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਿਆ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੁਹੇਲੇ ਇਕ ਅਕੇਲੇ ਸ਼ਬਦ ਡੇਰੀ ਨਾਲ ਬੰਧਾ ਰਿਹਾ । ਸ਼ਬਦ ਡੇਰੀ ਬੰਨ ਕਰਤਾਰ । ਲੋਕਮਾਤ ਕਰੇ ਚੋਰੀ, ਕਲਜੁਗ ਰੈਣ ਅੰਧੇਰ ਘੋਰੀ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ । ਆਪ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਜਾਏ ਤੋਰੀ, ਸ਼ਬਦ ਚਾੜ੍ਹੇ ਸਾਚੀ ਘੋੜੀ, ਪੁਰਬ ਕਰਮ ਰਿਹਾ ਵਿਚਾਰ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਲੋਕਮਾਤ ਹਰਿ ਜੋਤ ਧਰ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਾਇਆ ਖੇਤ ਸੱਚਾ ਬੇੜਾ ਕਰ ਤਿਆਰ । ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਲੱਖ ਚੁਰਾਸੀ ਫੰਦ ਕਟਾਏ, ਅੰਤਮ ਜੋਤੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ, ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਾ ਆਏ ਹਾਰ । ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਚੇਤਨ ਚਿਤ । ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ, ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਚਾ ਮਿਤ । ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਏ, ਚੌਥੇ ਜੁਗ ਵੇਖ ਵਖਾਏ ਸਾਚੀ ਥਿਤ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਇਕ ਵਰ, ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਿਤ ਨਵਿਤ । ਨਿਤ ਨਵਿਤ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ । ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਲਈ ਜਿਤ, ਮਿਲਿਆ ਨਰ ਹਰਿ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲੀ । ਆਪੇ ਮਾਤ ਆਪੇ ਪਿਤ, ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਮਧਰਾ ਬੈਣਾ, ਕਵਲ ਨੈਣਾਂ ਘਰ ਸਾਚੇ ਬਹਿਣਾ, ਕਰੇ ਸਦਾ ਰਖਵਾਰ ਸੱਚਾ ਮਾਲੀ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਸਾਕ ਸੱਜਣ ਸੈਣਾ । ਭਾਈ ਭੈਣਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬੰਦ ਕਵਾੜੀ ਸਤਾਰਾਂ ਹਾੜੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਤੀਜੇ ਨੈਣਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਕਰ ਤਿਆਰੀ । ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਸਤਿਜੁਗ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਮਾਤ ਉਪਜਾਏ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸੱਚੀ ਫੁਲਵਾੜੀ । ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਫੁੱਲ ਗਿਆ ਫੁਲ । ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਚੁਕਾਏ ਅਗਲਾ ਪਿਛਲਾ ਮੂਲ, ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਸਾਚੀ ਕੁਲ । ਏਕਾ ਓਟ ਰਖਾਏ ਕੰਤ ਕੰਤੂਹਲ, ਪੂਰੇ ਤੇਲ ਗਈ ਤੁਲ । ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਪੰਘੂੜਾ ਰਿਹਾ ਝੂਲ, ਸਚ ਦੁਵਾਰਾ ਗਿਆ ਖੁੱਲ੍ਹ । ਸਚ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹਰਿ ਬਿਰਾਜੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਵਾ ਨਾ ਕੋਈ ਚੂਲ, ਲੋਕਮਾਤ ਨਾ ਲਾਏ ਕੋਈ ਮੁੱਲ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਲੇਖਾ ਆਪ ਲਿਖਾਇਆ, ਭਰਮ ਭੁਲੇਖਾ ਦੂਰ ਕਰਾਇਆ, ਹਰਿਜਨ ਲੋਕਮਾਤ ਨਾ ਜਾਏ ਰੁਲ ।

(੧ ਚੇਤ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ)

ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਮੇਲ ੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

* सोहं महाराज शेर सिंघ विष्णू भगवान दी जै *

हरि पुरख अगँम अगम्डा, अगम्डी कार । हड्ड मास नाडी
ना कोई पिजंर ना कोई चमड़ा, जोती नूर इक आकार । माल
धन धन माल ना कोई पल्ले दमड़ा, शब्द वस्त इक अपर अपार ।
गुरमुखां भारी करे कराए पलड़ा, सिर रख हथ समरत्थ करतार ।
लोकमात दर दवारे अगे खलड़ा, बीस इक्कीसा हरि जगदीसा
चवियां अवतार । एका घर साचा सर पुरख अविनाशी मलड़ा,
निहकलंक नरायण नर चिट्टे असव शब्द घोड़े हो असवार । शब्द
घोड़ा हरि दातार । जुड़िया जोड़ा जोती निरंकार । लोकमात
आए दौड़ा वेख विखाए मिठा कौड़ा, राज राजान शाह सुल्तान सच्च
दरबार । पवण स्वासी घनकपुर वासी शाहो शाबाशी महाराज
शेर सिंह विष्णू भगवान, नर हरि सच्ची सरकार । नर हरि नरायण
नर निरंकारया । भगत भगवंत साध संत आदि अंत युगा युगंत बणाए बणत विच संसारया ।
मिले मेल प्रभ साचे कन्त, देवे दरस अगँम अपारया । जोती जोत सरूप हरि, गुरमुख
हरि संत सुहेले इक अकेले शब्द डोरी नाल बंधा रिहा । शब्द डोरी बन्न करतार । लोकमात
करे चोरी, कलयुग रैण अंधेर घोरी, गुरमुखां करे खबरदार । आप आपणे संग जाए तोरी,
शब्द चाढे साची घोड़ी, पूरब करम रिहा विचार । जोती जोत सरूप हरि, लोकमात हरि
जोत धर, गुरमुख साचे संत जनां, पहली चेत भाग लगाए मन्दर अन्दर काया खेत सच्चा
बेड़ा कर तैयार । महाराज शेर सिंघ विष्णू भगवान, लख चुरासी फंद कटाए, अंतम जोती
मेल मिलाए, मानस जन्म ना आए हार । पहली चेत चेतन चित । गुर संगत मेल मिलाए,
पुरख अविनाशी साचा मित । सोहं शब्द तेल चढाए, चौथे युग वेख विखाए साची थित ।
जोती जोत सरूप हरि, निहकलंक नरायण नर, जन भगतां देवे इक वर, आदि अन्त नित
नवित । नित नवित चाल निराली । गुरमुख साचे संत जनां मानस देही लई जित, मिलया
नर हरि सच्चा प्रितपाली । आपे मात आपे पित, दिवस रैण मधुरा बैणा, कवल नैणां घर
साचे बहणा, करे सदा रखवार सच्चा माली । जोती जोत सरूप हरि, गुर संगत साचा साक
सज्जन सैणा । भाई भैणां खोले बंद किवाड़ी सतारां हाढी दरस दिखाए तीजे नैणां, पहली
चेत कर तैयारी । महाराज शेर सिंघ विष्णू भगवान, निहकलंक नरायण नर, सत्युग साचे
तेरी मात उपजाए गुर संगत सच्ची फुलवाड़ी । गुर संगत साचा फुल गया फुल । प्रभ
आप चुकाए अगला पिछला मूल, भाग लगाए साची कुल । एका ओट रखाए कन्त कन्तूहल,
पूरे तोल गई तुल । सोहं शब्द पंघूड़ा रिहा झूल, सच्च दवारा गया खुल्ल । सच्च सिधांसण
हरि बिराजे ना कोई पावा ना कोई चूल, लोकमात ना लाए कोई मुल । जोती जोत सरूप
हरि, निहकलंक नरायण नर, महाराज शेर सिंघ विष्णू भगवान, हरि संगत लेखा आप
लिखाया, भरम भुलेखा दूर कराया, हरिजन लोकमात ना जाए रुल ।

(१ चेत २०१२ बिक्रमी)

हरि जोती मेल १७ हाढ़ २०१२ बिक्रमी

निहकलंक नरायण नर

महाराज शेर सिंघ विष्णू भगवान